

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.747 van 25 september 2012
in de zaak A. 202.304/XIV-33.655**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
 de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
 Armoedebestrijding
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Antwerpsesteenweg 59 B
 alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hendrik Camerlynck
kantoor houdend te 8900 Ieper
Cartonstraat 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 3 november 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 67.781 van 3 oktober 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 7711 van 29 november 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verzoekende partij heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 september 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carmenta Decordier, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Françoise Jacobs, die loco advocaat Hendrik Camerlynck verschijnt voor de verweerder, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verweerder dient op 23 mei 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) in. De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verklaart die aanvraag met een beslissing van 10 juni 2011 niet-ontvankelijk.

Op 22 juli 2011 stelt de verweerder tegen die beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigt de weigeringsbeslissing met een arrest van 3 oktober 2011. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij werpt in een eerste middel de schending van de artikelen 9ter, § 1, vierde lid, en 9ter, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet op.

Zij citeert de motivering van het bestreden arrest en voert aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daarin voorbijgaat aan de in de aangehaalde bepalingen gestelde voorwaarde van een standaard medisch getuigschrift met de vermelding van de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Te dezen toont een eenvoudige lezing van het medisch getuigschrift aan dat slechts de ziekte maar niet haar graad van ernst wordt vermeld, terwijl dit laatste op straffe van niet-ontvankelijkheid uitdrukkelijk in het medisch getuigschrift moet worden vermeld. Ter ondersteuning van haar standpunt citeert de verzoekende partij twee andere arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Volgens haar volstaat het dus niet, zoals in het bestreden arrest wel wordt aangenomen, dat de graad van de ernst van de ziekte impliciet kan worden afgeleid uit de eventuele bijlagen of uit de inhoud van de aanvraag.

5. In de toelichtende memorie herhaalt de verzoekende partij het middel.

Beoordeling

6. Uit artikel 9, § 3, 3°, juncto artikel 9, § 1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet blijkt inderdaad dat het standaard medisch getuigschrift op straffe van niet-ontvankelijkheid de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden. Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet dat het bedoeld standaard medisch getuigschrift overeenkomstig het in bijlage aan dat koninklijk besluit toegevoegde model moet worden opgesteld. In dat model wordt onder punt B. DIAGNOSE een “gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter wordt ingediend” gevraagd. Het gaat in dat model enkel over de “ernst van de aandoening”, er is geen specifieke vraagstelling over de “graad van ernst” voorzien. Daarom volstaat het zeker dat de graad van ernst uit het standaard medisch

getuigschrift blijkt, ook al is het uit het antwoord op een andere vraagstelling dan in het genoemde punt B.

In het standaard medisch getuigschrift bij de aanvraag om machtiging tot verblijf van de verweerder wordt de medische voorgeschiedenis onder punt A omschreven als “3x (...) hartklepijden” en pijn in rechterschouder naar rechterarm. Onder punt B wordt verwezen naar punt A en worden “cervicobrachialgie Re”, “hyperventilatie-aanvallen” en “beginnende neurofaminale stenose” vermeld. Onder punt D wordt gesteld dat er bij stopzetting van de behandeling “ernstige cardio-vascul. problemen” en een “ernstige (daling) van de levenskwaliteit” zouden zijn. Verder wordt onder punt E gesteld dat “continue behandeling noodzakelijk” is en onder punt F dat “gespecialiseerde begeleiding noodzakelijk” is.

In het bestreden arrest kon derhalve op wettige wijze worden vastgesteld dat de huidige verzoekende partij met het geheel van de elementen rekening moet houden en dat uit het medisch standaardformulier op afdoende wijze blijkt dat de ziektes waaraan de huidige verweerder lijdt ernstig zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon op wettige wijze oordelen dat het woord “ernstig” bij stopzetting van de behandeling een graad van ernst weergeeft. Daarmee is artikel 9ter, § 3, 3° juncto artikel 9ter, § 1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet niet geschonden. Het feit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “bovendien” verwijst naar een afzonderlijk medisch attest van 12 april 2011, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Te dezen volstonden de vermeldingen in het standaard medisch getuigschrift reeds om tot zijn besluit te komen. Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7. De verzoekende partij werpt in een tweede middel de schending van artikel 39/2, § 2, samen met artikel 9ter, § 3, 3° en artikel 9ter, § 1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet op.

Zij stelt dat de annulatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enkel een marginale toetsing toelaat, waarbij hij niet als rechter in hoger beroep optreedt en zich niet in de plaats van het bestuur mag stellen om de ware

toedracht van de feiten te gaan beoordelen. Volgens de verzoekende partij is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te dezen zijn annulatiebevoegdheid te buiten gegaan omdat enkel het bestuur mag oordelen of de stukken van de betrokkene voldoen aan de vereisten van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Artikel 9ter, § 1, vierde lid vermeldt niet zonder reden dat de graad van de ernst van de ziekte in het standaard medisch getuigschrift moet worden opgenomen.

8. In de toelichtende memorie herhaalt de verzoekende partij het middel.

Beoordeling

9. De huidige verweerder had voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder meer een schending van de materiële motiveringsplicht opgeworpen. In de uitoefening van zijn wettigheidscontrole als annulatierechter kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nagaan of het bestuur bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen. Te dezen heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest onderzocht of de motivering van de aanvankelijk bestreden beslissing afdoende steun vindt in het administratief dossier. Hij heeft daarmee geen motieven achteraf toegevoegd. Door te stellen dat uit het standaard medisch getuigschrift zelf de “graad van ernst” van de ziekte blijkt, heeft hij geen inhoudelijke beoordeling in de plaats van het bestuur gemaakt. Het tweede middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftwintig september tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XlVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen